

FILMAAJA

FILMI- JA VIDEOKUVAAJIEN LIITTO RY
FILM OCH VIDEOAMATÖRFÖRBUNDET

FILMI- JA VIDEOKUVAUKSEN ERIKOISLEHTI 1/2016

FILMAAJA

FILMI- JA VIDEOKUVAUKSEN ERIKOISLEHTI 1/2016

Kanttorielokuvan teosta, sivu 4-7

Tähystäjä-elokuva, sivu 14-15

SISÄLLYSLUETTELO

Pääkirjoitus	3
Kanttorielokuvan teosta	4-7
SM-2016 Filmifestivaalit 16.4.2016 Lahdessa	8-9
Dokumenttielokuva Pentti Sormusesta	10
Dokumenttielokuva ”Aivoaktiivit”	11
Lahden Videokuvaajat 60 vuotta	12
Tallinnan elokuvafestivaalit	13
FVL:n vuosikokous	13
Tähystäjä-elokuva suunnitellaan Lappeenrannassa	14-15
Yhteystiedot	16

FILMAAJA

FILMI- JA VIDEOKUVAUKSEN ERIKOISLEHTI 1/2016

JULKAISIJA:

Filmi- ja Videokuvaajien Liitto ry
Film- och Videoamatörförbundet ry (FVL)

TOIMITUS:

Pentti Kemppinen
Keijo Skippari

FILMI- JA VIDEOKVAAJIEN LIITTO RY
FILM OCH VIDEOAMATÖRFÖRBUNDET

KANNEN KUVAT:

Jarkko Kuisma

TAITTO:

Keijo Skippari/Lahden Videokuvaajat

Hyvät harraste-elokuvaajat!

Filmi- ja Videokuvaajien liitto juhli 60 vuoden toimintaansa viime vuonna Lahden upseerikerholla. Tänä vuonna vuorossa on monien jäsenyhdistysten vuoro juhlia omaa merkkivuottaan; Kotka, Kouvola ja Lahti 60 vuotta sekä Lohja 50 vuotta.

Kotkan perustamiskokous pidettiin 3.5.1956. Kokouksessa Johan Kanerva, Hannu Jokinen ja Paul Laaksonen päättivät perustaa Kotkan Kaitaelokuvaajat nimisen yhdistyksen. Ensimmäisiä puheenjohtajia olivat Veikko Lehtinen, Hannu Jokinen ja Pertti Moll. Pertti Moll oli myöhemmin Helsingin kaitaelokuvaajien pitkäaikainen puheenjohtaja. Myöhemmän ajan merkittävimpänä puuhamiehenä on pidettävä Unica- mitalilla palkittua Toivo Pitkää.

Kouvolan kaitaelokuvaajien perustamiskokous pidettiin kesäkuun 1. päivänä 1956 Kouvola Kymen Kartanossa. Kouvolan kaitaelokuvaajien perustajajäseniä olivat Unto Pöntynen (1. puheenjohtaja), Gerhard Zwegberg (1. sihteeri), Sakari Leskinen, Erik Spoof, Paavo Taavitsainen, Sauli Lahdenperä, Kai Linkama, A. Pohjola, Tauno Tähtinen, Raine Valleala, Kalevi Pihkala, Harry Varhomaa, Arvo Kääriäinen ja B.E. Enomaa. Kouvolan yhdistyksen merkittävimpiä henkilöitä matkan varrella ovat olleet Kalevi Pihkala ja Heikki Jokiniemi.

Lahden kaitaelokuvaajien syntysanat lausuttiin 19.10.1956 Lahden Seurahuoneella, kun kamerakerhon puheenjohtaja toimitusjohtaja A. Anttila toivoi, että Lahteen perustettaisiin kaitaelokuvaajille oma yhdistys. Kokous päättikin perustaa kaitaelokuvaajille oman kerhon, jolle esitettiin nimeksi Lahden Kaitaelokuvaajat. Kerhon perustava kokous pidettiin 23.11.1956 hotelli Valtakulmassa. Paikalle tulleet 32 henkilöä päättivät yksimielisesti siitä, että Lahteen perustetaan Lahden Kaitaelokuvaajat -niminen yhdistys. Ensimmäiseksi puheenjohtajaksi valittiin eläinlääkäri Pauli Lisitzin.

Lohja juhli sen sijaan tänä vuonna 50 vuoden toimintaansa. Yhdistys perustettiin Lohjan Ammattikoulun tiloissa vuonna 1966. Nimeksi tulivat Lohjan Seudun Kaitaelokuvaajat. Perustavia jäseniä olivat Pentti Eskelinen, Kalervo Pyykönen, Birgitta Koistinen, Ossi Mielonen ja Raimo Olkinuora. Myöhempien aikojen ehdottomasti tärkeimpänä puuhamiehenä on pidettävä 30 vuotta puheenjohtajana ja vielä nykyisinkin puheenjohtajana toimivaa Unica- mitalilla palkittua Kaarlo Lindrothia.

Edellä mainittujen yhdistyksien nimissä kaikissa esiintyi sana kaitakuvaajat. Tämä kuvasti sen ajan filmitekniikkaa. Jokainen ko. yhdistyksistä on myöhemmin muuttanut nimeään ainakin kerran joko filmi- ja videokuvaajiksi tai vain elokuvaajiksi. Syynä on ollut videotekniikan mukaantulo harrastukseen.

Tämän vuoden tärkein tapahtuma SM 2016 -festivaali on Lahdessa. Festivaalin järjestävät Lahden videokuvaajat huhtikuun puolivälissä. Festivaalin yhteydessä juhlitaan myös Lahden videokuvaajien 60 vuoden toimintaa. Juhlatilaisuuteen voivat osallistua myös muidenkin yhdistysten jäsenet. Tästä kerrotaan toisaalla tässä lehdessä. Itse festivaaliin toivon runsasta osanottoa. Parhaimmilla SM-festivaalissa menestyneillä elokuvilla on mahdollisuus päästä Unica -festivaaliin, joka tänä vuonna järjestetään Romanian Suceavassa elokuun lopulla.

Pentti Kempainen
puheenjohtaja

Liikennevaloissa: Tiina, Hamid, Ismo ja Osmo

Lyhytelokuvan tekemisestä

Teksti: Kari Nuolinko

Kuvat: Tuija Särkkä-Wirth

Mikkelin Harraste-elokuvaajat ry

Kuvasimme ja editoimme valmiiksi vuoden 2015 elo-marras-kuussa kaksi lyhytelokuvaa: ”Kanttori” (16 min) ja ”Illuusio” (21 min). Pyysin kirjailija Osmo Ukkosta kirjoittamaan meille elokuva-käsikirjoituksen hänen novellinsa ”Uskomaton viikonloppu” pohjalta. Samoin toivoin, että hän näyttelisi elokuvan pääosan. Osmo suostui molempiin ehdotuksiin. Laadimme Hamid Al-Sammarraeen kanssa kauhuelokuvan ”Illuusio” käsikirjoituksen.

Paikalliset teatteriharrastajat näyttelivät elokuvien roolit. Osa näyttelijöistä oli ensimmäistä kertaa kameran edessä. ”Kanttori” kuvattiin kahdella FullHD-kameralla, ”Illuusio” kolmella 4K-kameralla. Jokainen kohtaus kuvattiin useampaan kertaan kertaan kuvakokoja vaihdellen. ”Kanttorissa” ääni meni suoraan toisen kameran mustiin. ”Illuusio” äänitettiin erillisellä tallentimella. Molempien elokuvien trailerit löytyvät YouTubeista kanavalta ”Mikkelin Harraste”.

Opimme näiden projektien tiimoilta seuraavia asioita:

1. Käsikirjoittaja

Harraste-elokuvauksen suurin pulmakohta on käsikirjoitus. Me harraste-elokuvaajat olemme monesti ”laite- ja tekniikkaorientoituneita”. Käsikirjoitus on kuitenkin tärkein! Kannattaa ottaa yhteyttä paikallisiin kirjoittajiin ja pyytää heitä laatimaan sopivia käsikirjoituksia.

Kun tehdään näytelmäelokuva, kerro käsikirjoituksen alussa lyhyesti, millaisia käsikirjoituksen henkilöt ovat. Nämä tiedot auttavat näyttelijää orientoitumaan rooliin. Yksi käsikirjoitusliuska A4-kokoisena vastaa suurin piirtein minuuttia lopullisessa elokuvassa.

Jos käytät elokuvassa jotakin ideaa, tuon idean tulee toistua mielellään kolme kertaa. Esimerkiksi ”Kanttori”-elokuvassa keskustellaan sakastissa kolmeen kertaan ja luetaan pöydän ääressä kolmeen kertaan.

Lyhytelokuvaan kannattaa käsikirjoittaa vain muutamia henkilöitä. Aluksi esitellään päähenkilö ja hänen olennaisia piirteitään. Päähenkilö viettää normaalia elämää. Sitten hänen elämänsä tulee mutkia matkaan. Aluksi päähenkilö ei tiedä, miten ongelmasta selviytyy. Elokuvan aikana päähenkilö kasvaa ”nollasta sataan” ja ongelma ratkeaa.

Kirkon edustalla: Hamid, Esa T., Kimmo, Riku, Esa S., Kari, Osmo ja Tiina

Kirjassa Anders Vacklin, Janne Rosenvall: ”Käsikirjoittamisen taito” (LIKE, 2015) on selkeät ohjeet elokuvan käsikirjoituksen tekoon. Kirja on tarkoitettu ammattilaisille, mutta myös harrastaja saa siitä hyvää oppia. Suosittelen!

2. Kuvausten järjestäjä:

Laadi ja tiedota kuvausten aikataulu kaikkine kuvauspäivineen reilusti etukäteen. Aikataulujen sovittelussa on työtä. Järjestä näyttelijöille ja kuvausryhmän jäsenille opastus kuvauspaikalle. Sovi kuvausluvat kuvauspaikkojen kanssa. Esimerkiksi kauppakeskuksen taustamusiikin poistaminen vaatii luvat.

Kirjakaupassa: Hanna ja Osmo näyttelivät, Tiina äänittää, Hamid ja Esa kuvaavat

3. Näyttelijät:

Ole ajoissa paikalla. Kuvasaika-aula on tiivis. Loppoaikaa ei ole! Unohda kamera, kuvaajat ja äänittäjä. Kameraan ei saa missään tapauksessa katsoa, ei edes kohtauksen lopussa! Ole oma itsesi. Keskustele ohjaajan kanssa, voitko muokata repliikit itsellesi sopiviksi. Jos sinulla on hyvä idea elokuvaan liittyen, tuo ajatuksesi rohkeasti esille. Käsikirjoitusta lukiessasi sisäistä, mikä on kohtauksen idea. Elokuvas- sa kamera näkee kaiken: tee ilmeet hienovaraisesti. Liioittelua on vältettävä. Teatterin näyttämöllä voi ”ylinäytellä”, jotta takarivikin näkee. Elokuvanäyttelijältä vaaditaan sitkeyttä: samaa otosta kuvataan neljään viiteen kertaan... Opettele repliikit hyvin. Vältä puhumista toisen päälle! Voit pitää vaikka tauon ennen kuin aloitat oman repliikkisi. Elokuvas- sa leikataan puhujasta toiseen. Leikkausvaiheessa voidaan poistaa pit- mäksi tauot. Jos unohdat repliikkisi, pidä tauko, palauta mieleesi, mitä piti sanoa tai kysy ohjaajalta neuvoa ja aloita alusta uudestaan. Puhu normaalilla äänellä. Jos käytetään solmiomikrofon- iaa, liiku mahdollisimman vähän, jotta mikrofonin hankaus vaatteita vasten ei tule kuuluviin. Solmiomikrofonin teippaamista ihoon kan- nattaa kokeilla.

Vaikka sinulla ei olisikaan juuri tietyllä hetkellä repliikkiä, ole täy- sillä mukana. Katsekontakti puhujaan! Myöteläminen! Elokuvas- sa näkyy heti, jos olet ”ulkona tilanteesta”...

Tarkista ennen kuvauksen alkua, että kamera ”näkee” sinut. Voit liikkua vain kam- eran ”kuvasalueella”. Ohjaaja antaa askelmer- kit, missä kohdassa on oltava ja mille paikalle on pysähdyttävä ja mihin suuntaan katsottava.

4. Kuvaajat:

Varmista, että muistikortti on tyhjä ennen kuvauksia.

Tarkista ja sovi valkotasapaino (Kelvinlukemat) ohjaajan kanssa ennen kuvausta.

Tuleeko ääni varmasti muistikortille?

Tarkkaile ääntä kuulokkeista.

Ovatko akut ja paristot täydessä latauksessa?

Onko kam- eran linssi taatusti puhdas? Vastavaloon kuvattaessa pieni pölyhiukkanenkin näkyy. Käytä aina suodinta linssin edes- sä. Suotimen voi puhdistaa helpommin kuin linssin.

Varmista, että tihkusateella ei pääse vesipisaroita linssille. Kuvas- suunta sateen mukaiseksi. Muista, että jokaisen ottamasi otok- sen tulee olla hyvä myös valokuviksi muutettuna. Kul- taisen leikkauksen sääntö toimii: tärkein kohde ruudun kolmannesten kohdalla. Pään yläpuolelle jätetään vain vähän tilaa. Harraste- elokuvassa riittää monesti, että käytetään kolmea kuvakokoa: kokokuva, puolikuva ja lähikuva.

Pidä kamera paikallaan. Ei tehdä zoomauksia kuvaamisen aika- na! Uuden kohtauksen alussa käytetään mielellään liukukiskoa, jolloin saadaan ammattimaista kuvaa. Liukukiskoa ei voi käyttää, jos kohde on kovin kaukana. Etualalla on oltava vaikkapa puu, joka sitten siirtyy hiljalleen kuvassa.

Vaihda kuvakulmaa: välillä kamera ylös, välillä alas, välillä maan pinnalle ja joskus kamera voi olla vaikka kallistettuna vinoon ihan tarkoituksella. Näin on tehty esim. ”Kanttori” -elokuvan juoppo- kohtauksessa.

Kahdella kuvaajalla toimittaessa: Kuvataan ristikkäin. Ensimmäi- sessä vaiheessa aina kohtauksen yleiskuva. Sitten puolilähiku- vat ja viimeksi lähikuvat. Jokaiseen kohtaukseen siis vähintään kolme otosta kummallakin kameralla.

Muista kuvata klaffi mukaan otokseen! Klaffin käyttö helpottaa äänten synkronointia ja samalla kohtaukset tulee numeroitua liitu- tai tussimerkinnällä klaffin tauluosaan. Klaffin äänimerkin jälkeen käytä aikaa tarkennukseen. Jos käytät automaattitar- kennusta, muista henkilöitä kuvattaessa asettaa kameraan kas- vojentunnistusohjelma. Kun tarkennus on kunnossa, ohjaaja antaa näyttelijöille luvan aloittaa.

5. Äänittäjä

Kun kuvataan ulkona, äänen tallentaminen on tuulen takia ongelmallista. Puomin päässä olevalla mikrofonilla äänitettäessä on päästävä mahdollisimman lähelle kuvattavaa (50 cm-100 cm). Näyttelijästä on otettava silloin lähikuvaa. Jos mahdollista, pidä mikrofonia tuulen suunnan mukaisesti myötätuuleen. Jos joudutaan kuvaamaan kauempaa, on käytettävä solmiomikrofonia. Kuvattava henkilö ei saa aiheuttaa hankausääntä mikrofoniiin. Varmista, että äänitystaso menee maksimissaan kohtaan - 6 dB. Ota ääninäyte ennen kuvausta. Tarkkaile ääntä kuulokeilla. Suuntamikrofonin päälle asetetaan "kissankarva" tai vaahtomuovi suojaksi. Muista äänittää riittävän kauan kuvauspaikan yleisääntä ennen tai jälkeen kuvausten. Askeleita eri pinnoilla, polkupyörän ääntä hiekalla ajettaessa, liikenteen ääntä, huoneen raksuttavaa seinäkelloa jne. kannattaa äänittää erikseen. Tämä helpottaa editoijan työtä. Jos kuvauspaikalla on äänilähde, jonka tuottamasta äänestä ei pääse millään eroon, muistuta ohjaajaa ja kuvaajia, että tuo kohde on jotenkin näytettävä katsojille. Silloin ääni ei häiritse lopullisessa elokuvassa niin paljon.

6. Ohjaaja

Ohjaajalla tulee olla elokuvan kokonaisuus hallussa. Ohjaaja päättää mitä kuvataan, milloin kuvataan ja missä kuvataan. Ohjaaja päättää henkilöiden sijainnin ja kulkureitit. Ohjaaja määrää kameroiden paikat yhteistyössä kuvaajien kanssa. Ohjaaja päättää lisävalojen käytöstä. Ohjaajan tulee herkillä korvalla kuunnella näyttelijöiden ja kuvausryhmän ajatuksia. Samoin hänen tulee seurata kuvauspaikan tapahtumia ja valita sopiva hetki kuvaamiseen. Esim. ohi kulkevan moottoripyörän ääni saattaa pilata otoksen täysin. Ohjaaja leikkaa elokuvan yhdessä editoijan kanssa lopulliseen muotoon.

Ohjaajan komennot näyttelijöille ja kuvaajille: Hiljaisuus! Äänitys! Kamerrat käyntiin! Klaffi! Tarkennus! Olkaa hyvä! Lopuksi kiitos, jolloin kamerrat voi pysäyttää.

Kirjakaupassa: Osmo näyttelee, Hamid ja Esa kuvaavat, Tiina äänittää.

7. Editoija

Elokuva alkaa aina mustasta (5 sekuntia alkuun).

Editoija koostaa ohjaajan kanssa kuvatusta materiaalista tiiviin, jatkuvan tarina. On hylättävä hyviäkin otoksia, jos ne eivät tue kerrontaa. Lyhytelokuvan pituus on mielellään 10 -15 minuuttia. Editoitaessa kannattaa sijoittaa näyttelijöiden puheet ääniraidoille 1 ja 2, taustaaänet raidoille 3 ja 4 sekä musiikki raidalle 7 tai 9. Silloin on helpompi säätää äänet tasapainoon lopullista elokuvaa tehtäessä.

Kaksi eri kameraa tuottaa melkoisella varmuudella erinäköistä kuvaa, vaikka säädöt ovat molemmissa samat. Editoitaessa on korjattava värit samanlaisiksi. "Kanttori" -elokuvan renderöimme mpeg2 -muotoon. Tuohon versioon teimme sitten äänitasojen korjauksen ja elokuvamaisen värisäädön. Jos elokuvaa tehdään "nollabudjetilla", hanki elokuvaan TEOSTO- ja Gramex-vapaata musiikkia.

8. Klaffi

Yksi kuvausryhmän jäsenistä hoitaa klaffia. Klaffiin merkitään liidulla tai tussilla kohtausten numero ja otoksen numero. Klaffin käyttö auttaa äänten synkronoinnissa. Ja samalla otokset tulee numeroitua. Ohjaaja voi merkitä heti muistiin, että esim. kohtauksen 2 otos 3 sujui mallikkaasti.

Osmo Ukkonen

“Kanttori” - elokuvan käsikirjoittajan mietteitä

Siirtyessäni eläkkeelle vuoden 2007 helmikuussa olin jo miettinyt, mitä teen. Työlistani oli laadittu sellaiseksi, että toteutuessaan minä en ainakaan putoaisi eläkeläisen mustaan aukkoon, vapaa-ajan ongelmalliseen täyttämiseen.

Yhtenä haaveenani oli aina ollut kirjoittaminen, sellaisen tekstin tuottaminen, jota myös muu kansalaiset voisivat lukea. Ensimmäisen romaanini käsikirjoitukselle löysin yllättävän pian kustantajan ja tähän mennessä olen saanut markkinoille kolme fiktiivistä romaania. Neljäs on pikkuhiljaa valmistumassa.

Romaanien lisäksi olen työstänyt yhden alueellisen ammatillisen keskusjärjestön historiikkiin. Jotämä historiikki sai minut ajattelemaan, että on pelkästään rikkaus opetella toisistaan poikkeavia tapoja tuottaa tekstiä. Mielikuvitusta (romaanin) ja tiukkaa faktassa pysymistä (historiikki) yhdistää kuitenkin mahdollisimman sujuvan tekstin tuottaminen.

Sitten törmäsin reilu vuosi sitten Mikkelin kalamarkkinoilla ystävääni Kari Nuolinkoon. Hän oli siellä kuvaamassa kyseistä tapahtumaa ja keskustelumme aikana selvisi, että Mikkelin Harraste-elokuvaajat ry kaipasi käsikirjoituksia lyhytelokuvien toteuttamista varten. Kerroin, että olen kirjoittanut novelleja, joita on julkaistu Mikkelin kirjoittajien antologia-kokoelmissa ja tarjosin niistä yhtä Karille.

Hän innostui aiheesta ja pyysi minua laatimaan novellista elokuvakäsikirjoituksen. Elokuvakäsikirjoitus? Eikö pelkkä novelli riitä? Mitä minun siis pitäisi tehdä? Alkuvuoden aikana vierailin Karin luona. Hän selvitti perusteelliseen tapaansa, mistä käsikirjoituksessa oikeastaan on kyse. On esimerkiksi helppoa kirjoittaa novelliin, että päähenkilö on poikamies, mutta miten tuo elämänmuoto siirretään elokuvaan siten, että katsoja sen tajuaa? Kari antoi minulle luettavaksi yhden kotimaisen elokuvan käsikirjoituksen ja sitä lukiessani minulle alkoi selvitä, mistä oikein on kyse.

Ensimmäinen ajatus minulla oli, että tästä en kyllä selviä, unohdetaan koko juttu! Mutta sitten jokin sisäinen ääni kertoi, että jos sinä mies olet selvinnyt romaanien käsikirjoituksesta ja historiikin laatimisesta niin miksi et voi yrittää myös lyhytfilmin käsikirjoituksen laatimista? Ja siitä se alkoi.

Työstettävän novellin nimi oli ”Uskomaton viikonloppu”, novellin tapahtumat sijoittuivat nimensä mukaisesti yhteen kesäiseen viikonloppuun. Läksin aluksi toteuttamaan käsikirjoitusta pitäytyen hyvinkin tarkasti alkuperäisen novellin tapahtumissa. Keksinkin, miten poikamieskanttori kuvataan sanomatta sanaakaan (tiskaamattomat astiat, vain vanhempien ja sisarusten valokuvat näkyvissä, yleensäkin ”naisen käden” puute suuripiirteisessä poikamieskodin sekamelskassa...). Innostuin työstäni ja muutaman kuukauden pohtimisen ja kirjoittamisen jälkeen ilmoitin Karille, että tässä tämä nyt on.

Kohtaukset olivat varmaankin hyviä, mutta en tietenkään osannut ajatella, miten ne toteutetaan. Kävimme Karin kanssa tapahtumat läpi. Kari pohti, miten saisimme kuvausluvut vaikkapa kirkollisiin kohtauksiin (niitä on useita) ja päädyimme muuntelemaan esimerkiksi henkilöahmoja. Jeesus muuttui suojelusenkeliksi, viikonloppu venähti kesän mittaiseksi jne.

Karin pyynnöstä suostuin lisäksi näyttämään filmin päähenkilöä, kanttoria. Jouduin siten osallistumaan paitsi henkisesti niin myös fyysisesti elokuvan tekemiseen. Tästä jälkimmäisestä kokemuksesta voisin kertoa paljonkin, mutta vielä käsikirjoitukseen.

Kari toimi filmin ohjaajana ja eri kohtauksia kuvatessamme hän teki loistavia ehdotuksia alkuperäisen käsikirjoituksen muokkaamiseksi. Hyväksyin lähes jokaisen muutosehdotuksen ja laadin uusia kohtauksia ja todellakin totesin, että ne toimivat alkuperäistä paremmin. Tämä oli minulle suuri oppimistapahtuma: ohjaajan ja käsikirjoittajan ajatusten tulee kulkea samaa latua. Lisäksi opin, että romaanin lukija eläytyy ennen kaikkea kirjoitettuun tekstiin, elokuvan katselijalle on vuorosanojen lisäksi erittäin tärkeää, miten hän kokee näkemänsä. ”Uskomaton viikonloppu” sai elokuvanimekseen ”Kanttori”.

Olemme sopineet Karin kanssa, että jatkamme yhteistyötämme. Yritän opiskella lisää käsikirjoitusten uskomattoman laajasta maailmasta ja laatia vielä ainakin yhden uuden käsikirjoituksen. Kokemukseni perusteella voin huoletta sanoa, että käsikirjoittaja ei ole seppä syntyessään.

Lopuksi totean, että käsikirjoittajat jäävät varsinaisessa elokuva- tuotuksessa melko vähälle, valitettavasti. Menestyneet elokuvat muistetaan ennen kaikkea ohjaajasta ja näyttelijäsuorituksista. Käsikirjoittaja taitaa jäädä useimmiten unohduksiin.

Filmi- ja Videokuvaajien Liiton SM-filmi- festivaalit Lahdessa

Filmi- ja Videokuvaajien Liitto ry pitää vuosittain harrastajaelokuvaajien elokuva-kilpailun. Elokuvakilpailuun voivat osallistua kaikki suomalaiset elokuvauksen harrastajat. Tänä vuonna järjestäjänä toimii Lahden Videokuvaajat.

SM-filmifestivaali 2016

PAIKKA:

Elokuvateatteri Kino Iiris
Saimaankatu 12, 15140 Lahti

AIKA:

16.4.2016 klo 10.00.

ALUSTAVA OHJELMA:

10.00 SM 2016 Elokuvafestivaalin avaus
10.10 Filmiesityksiä
12.00 Ruokailutauko
13.00 Esitykset jatkuvat
Palkintojen jako elokuvaesitysten jälkeen klo 14.30

TEKNISET TIEDOT:

Elokuvan enimmäiskesto ei saa ylittää 25 minuuttia. Videokuvan esityskopion tulee olla tiedostomuodossa. Postissa lähetetyn muistitikun mukana tulee olla täytetty ilmoittautumislomake, jonka saa tulostettua liiton kilpailusivustolta. FVL valmistaa parhaista elokuvista koostelevyn, jota jaetaan koulutuskäyttöön liiton jäsenyhdistyksille. Elokuvan ei tarvitse olla uusi, kunhan se ei ole aiemmin osallistunut FVL:n SM-kilpailuihin.

ILMOITTAUTUMINEN:

Ilmoittautumisen on oltava perillä viimeistään perjantaina 11.3.2016. Elokuvat on toimitettava tiedostomuodossa muistitikulla, tai lähettämällä latauslinkki, josta elokuvan voi ladata. Ilmoittautumislomake pitää tässäkin tapauksessa lähettää joko sähköpostilla, tai postitse. Muistitikut palautetaan lähettäjiille takaisin.

POSTITUS OSOITTEeseen:

Lahden Videokuvaajat
Saimaankatu 12, 15140 Lahti
Sähköposti: lahdenvideokuvaajat@gmail.com
Lisätietoja: Kari Vähävuori, 040 9603965

PALKINNOT:

Voittajat palkitaan kultaisilla, hopeisilla tai pronssisilla HarrastajaOskareilla. Erityisosaamiset palkitaan erikois-palkinnoilla. SM-kisojen parhaiden elokuvien joukosta Filmi- ja videokuvaajien Liiton työvaliokunta valitsee Suomen ehdokkaat kansainväliseen Unica -kilpailuun Romaniaan ja muihin kansainvälisiin elokuvakilpailuihin. Ehdolle tulleiden elokuvantekijöiden kanssa sovitaan menettelytavoista tarkemmin.

TULOSTEN JULKISTAMINEN:

SM-2016 tulokset julkistetaan ja palkinnot jaetaan 16.4.2016 festivaaliesitysten jälkeen, klo 14.30 pidettävässä palkintojen jakotilaisuudessa. Elokuvien tekijöiden toivotaan olevan läsnä tilaisuudessa.

Jokaisessa sarjassa palkitaan kolme parasta. Tuomaristolla on oikeus jakaa palkinnot myös toisin harkitsemallaan tavalla.

KILPAILUN SÄÄNNÖT:

ALLEKIRJOITTANUT VAKUUTTA:

- elokuva on FVL:n kilpailusääntöjen mukainen (elokuva ei ole tuottanut ammattimaisesti elokuvia valmistava yhtiö).
- elokuvan valmistukseen ei ole maksua vastaan osallistunut ammattikäsittekirjoittaja, ohjaaja, kuvaaja tai leikkaaja.
- elokuvaa ei ole valmistettu ennakolta tehdyn kaupallisen sopimuksen mukaan, jonka perusteella elokuvan tekijä saa korvausta esimerkiksi käytetystä materiaalista tai työstä.
- vastaavansa elokuvaansa sisältävien tekijänoikeudellisesti suojatun musiikin tallentamisluvista ja -korvauksista (mm. Teosto).

MAKSUT:

Ilmoittautumismaksun on oltava perillä 11.3.2016 mennessä Filmi- ja Videokuvaajien Liitto ry:n tilillä Danske Bank FI39 8000 1470 2476 86, viesti: SM 2016 MAKSU sekä elokuvan tekijän nimi.

FVL:N JÄSENET:

- 1) Yleinen sarja 15 euroa/elokuva
- 2) Dokumenttisarja 15 euroa/elokuva
- 3) Nuorten sarja (25 v tai alle) 10 euroa/elokuva
- 4) Minuutti-cup 15 euroa/elokuva
- 5) Elokuvapilaiden sarja 10 euroa/elokuva

MUUT KUIN FVL:n JÄSENET:

30 euroa/elokuva (sisältyy myös vuoden FVL:n suorajäsenyys). Mikäli tekijällä on useampia elokuvia, maksu seuraavista on sama kuin FVL:n jäsenillä.

ILMOITTAUTUMINEN SM-FILMIFESTIVAALIIN 2016

Osallistun avoimeen sarjaan ☐
Osallistun nuorten sarjaan (25 v tai alle) ☐
Osallistun 1 Minute Movie Cup:iin ☐

Osallistun dokumenttielokuvien sarjaan ☐
Osallistun elokuvaoppilaiden sarjaan ☐

PERUSTIEDOT:

Elokuvan nimi: _____ Valmistus pvm ja vuosi: _____
Ohjaaja: _____
Osoite: _____
Puh: _____ Sähköposti: _____
Ensimmäinen julkinen esitys (pvm) _____ / _____
Jäsenyys: Olen FVL:n paikallisyhdistyksen jäsen ☐ FVL:n suorajäsen ☐ En ole jäsen ☐
Tekijän ikä (nuorten sarja): _____

VIDEON TOIMITUSTIEDOT: Muistitikku ☐ Latauslinkki ☐

Ääni: Mono ☐ HiFi Stereo ☐

ELOKUVAA KOSKEVAT TIEDOT:

väri ☐ mustavalko ☐ kesto min/s (max 25 min) _____ / _____
Tyyppi: animaatio ☐ dokumentti ☐ fiktio ☐ kokeellinen musiikkivideo ☐ muu ☐
Kuvasuhte: 4:3 ☐ 16:9 ☐
Elokuvasa käytetyn musiikkikappaleen nimi: _____
Säveltäjä: _____ Sovitus: _____
Elokuvasa on ÄÄNITTEILTÄ KOPIOITUA musiikkia ☐
Elokuvasa on ITSE SOITETTUA, LAINATTUA musiikkia ☐
Elokuvasa on vain ITSE TEHTYÄ musiikkia ☐
(Monista nämä tiedot jokaisesta elokuvan musiikkikappaleesta erikseen)

SISÄLTÖSELVITYS: (Lyhyt sisältötiivistelmä elokuvasta)

Hyväksytkö, että elokuvasi voidaan tallettaa FVL:n elokuva-arkistoon ja sisällyttää kilpailuelokuvista tehtävään koostelevyyn, joka jaetaan jäsenyhdistyksille koulutuskäyttöä varten.

Hyväksyn ☐ En hyväksy ☐

ILMOITTAUTUMISMAKSUN olen suorittanut _____ / _____ / 2016

Vakuutan, että edellä antamani tiedot ovat oikeita ja hyväksyn kilpailun säännöt.

Päiväys: _____

Ohjaajan allekirjoitus: _____

Elokuva Pentti Sormusesta vuoden kulttuuriteko

Teksti: Kari Vähävuori, Juhani Melanen

Näillä sanoilla on otsikoitu 18.12.2015 Lahden paikallislehdessä Omalähiössä ilmestynyt juttu Lahden Videokuvaajien jäsenen Kari Vähävuoren tekemästä dokumenttielokuvasta, joka kertoo Lahtelaisesta seurakuntapoika-ohjaajasta Pentti Sormusesta. Elokuvan ensi-ilta pidettiin elokuva-teatteri Kino liriksessä 5.12.2015.

Sormunen oli alunperin kotoisin Kuusankoskelta, josta muutti Lahteen vuonna 1948, ja aloitti mittavan rekrytoinnin kokoomalla Lahden seurakuntapoikiin arviolta 4000-5000 poikaa. Hän organisoï kerhoihinsa 1950-luvulla lähes koko silloisen ikäluokan. Niissä harrastettiin kaikkea. Painopistealueina urheilu-, käsityö-, lennokka-, ja radioamatööritoiminta.

Kerhoilta päättyi aina Penan kertomaan jatkokertomukseen, joka päättyi aina jännään paikkaan joten oli pakko tulla seuraavalla kerralla. Jostain televisiosta ei silloin ollut tietoaakaan. Parhaimmillaan jäseniä oli useita tuhansia. Pena kuvasi myös 16-mm filmille. Näihin aarteisiin pääsin tutustumaan vuosia sitten hänen poikansa Pekan siivotessa isänsä arkistoja.

Dokumentti sai vauhtia, kun Lahden videokuvaajat hankki skannerit perinnefilmit projekteja varten. Materiaalista sai dokumenttiin juuri sen ratkaisevan lisän, ettei tarvinnut tyytyä vain haastatteluihin. Kaitafilmiä löytyminen ja sen digitointi jälkipolvien katsottavaksi on todella tärkeää ja antaa myös meille nykypäivän videokuvaajille uskoa siihen, että on tärkeää tallentaa tämän päivän elämää, tapahtumia, ajoneuvoja sekä myös ihmisten haastatteluja silloin, kun he ovat vielä kertomassa omia kokemuksiaan.

Jotain vielä puuttui. Pena Sormusen ääni, joka sitten löytyi vuosien etsimisen jälkeen, eli n. 40 min radiohaastattelu. Ääninauhan löytyminen oli myös onnenpotku, sillä sen ja kaitafilmmateriaalin, sekä valokuvien avulla dokumentista sai elävän aikalaismuotokuvan legendaarisesta seurakuntapoika-ohjaajasta.

Materiaali oli koossa, sitten etsimään entisiä kerholaisia. Heitä löytyi onneksi vielä useita ja kaikki löytämäni ihmiset olivat halukkaita osallistumaan dokumentin tekoon.

Järjestin ns. vanhoille seurakuntapojille ennakonäytöksen ja tunsin onnistuneeni, kun jo eläkeikäiset katsojat olivat poikavuosien muistoissa, eikä liiketuksen kyynelkään ollut kaukana. Harmi vain, etten pysty osallistumaan elokuvallani Filmi- ja Videokuvaajien Liiton SM-kilpailuihin, koska filmiä ei pysty millään lyhentämään niin paljoa, että se täyttäisi sääntöjen määrämien enimmäispituuden.

Pentti Sormunen työhuoneessaan

Kari Vähävuori Pentti Sormusen haudalla

Aivoaktiivit

Teksti ja kuvat: Keijo Skippari

Aivoaktiivit-dokumentti kertoo kahdesta vaikeasta sairaudesta toipuvasta henkilöstä, jotka eivät ole antaneet periksi sairauden aiheuttamaan liikunta- ja näkökyvyn lähes täydelliseen menetykseen, vaan elävät lähes normaalia elämää.

Ohjelman teko lähti liikenteeseen sattuman kautta, kun Lahden Videokuvaajat pitivät Lehtiojan palvelutalossa mediaopetusta senioreille. Kurssille osallistui myös Tapio Pelkonen, joka sittemmin liittyi myös videokuvaajien jäseneksi. Erään jäsenen yhteydessä Tapio kysyi, voisinko harkita tekemäni dokumenttia aivohalvauspotilaista. Pienen sulattelun jälkeen suostuin ehdotukseen ja ensimmäisessä palaverissa, missä oli muitakin ryhmän jäseniä paikalla sovimme, että ohjelmaan tulee Tapion lisäksi myös Sirkku Husu. Kahden henkilön seuraaminen olisi luontevampaa vammojen erilaisuuden takia.

Varsinaista käsikirjoitusta ei tehty, mutta yhdessä aivoaktiiviryhmän kanssa päädyttiin sellaisiin asioihin, joiden esittäminen dokumentissa palvelisi muitakin saman sairauden kanssa painiskelevia ihmisiä ja antaisi toivoa siitä, että elämä ei lopu vammautumiseen, vaan paljon on sellaisia asioita, joita voi tehdä rajoitetullakin toimintakyvyllä.

Tapion kotona tehdyt haastattelut pyrin tekemään keskittyen vain aivoaktiivi-ryhmän kanssa sovittuihin asioihin. Läheisistä ihmisistä mukaan tulivat Eija-vaimon lisäksi nuorin tytär Tiina, joka harrastaa laulua samassa kuorossa isänsä kanssa viiden tämän aina Asikkalassa tapahtuviin kuoron harjoituksiin. Kuoron harjoituksista tulee kohtauksia dokumenttiin. Lisäksi kuoron joululaulukonsertti Ristin kirkossa täydentää pyörätuolissa laulavan Tapion musiikin harrastusta. Tapion sairastuttua teki kuoro vierailun sairaalaan ja lauloi Tapion lisäksi muille potilaille.

Tällaisen dokumentin kuvituksessa on vaikeaa saada sairaalaympäristöstä kuvamateriaalia. Onneksi Tapion Hollannissa asuva tytär kävi katsomassa isäänsä Lahden kaupunginsairaalassa ja kuvasi 4 vuotiaan tyttären Violan vierailun isoisänsä sairaalavuoteen äärellä. Kohtaus oli hellyttävä, Violalla oli valkoinen myssy, jossa oli punainen risti. Viola myös mittasi verenpaineen ja suoritti muita hoitotoimenpiteitä.

Sirkku Husu sokeutui lähes täysin, mutta pystyy elämään omassa kodissaan lähes ilman avustajia. Sirkku on haastateltavana kuvaajan unelma, sillä tarinaa tulee selkeästi ja huumorin säestyksellä kuin automaattista. Sirkkua olen kuvannut Haminassa kuntotuslaitoksessa kaksi päivää. Näihin sisältyi myös Haminan satamassa järjestetty sota-ajan iskelmiä sisältävä ulkoilmakonsertti, jonka yhteydessä Sirkku tapasi mm. Reijo Taipaleen ja Veikko Lavin haitaristina toimineen serkkunsa Pertti Husun, jota hän ei ollut tavannut pitkään aikaan.

Kummankin henkilön kuvauksia tehdään vielä tammikuun aikana ja ohjelma valmistuu maaliskuun aikana ja se esitetään Kino liiriksessä myöhemmin talvella. Tätäkään dokumenttia ei nähdä SM-kisoissa, sillä se ylittää 25 minuutin rajan niin reippaasti, ettei sen lyhentäminen ole mahdollista.

Lahden Videokuvaajat 60 vuotta

Lahden Videokuvaajien perustava kokous pidettiin 23.11.1956 hotelli Valtakulmassa.

Perustajajäsen Hannu Posti muistelee, että kaitafilmaus oli siihen aikaan harvojen harrastus. Yhdistyksen tarkoitus oli opastaa elokuvien tekemisessä. Koulutuksessa painotettiin, että elokuvalla pitää olla nimi ja alku- ja lopputekstit. Jos kerhoilloissa esitettiin filmejä, joissa näin ei ollut, niin aina sanottiin, että se on käsittelemätöntä aineistoa ja sellaisia paljon olikin. Aina myös painotettiin, että lähikuvia pitää olla. Jostain syystä silloin käytettiin paljon laajakuvaobjektiveilla otettuja kuvia, joissa ei paljon yksityiskohtia näkynyt. Koska formaatti on niin pieni, niin tottakai lähikuva näyttää aina paremmalta, totesi Hannu Posti.

Toiminta oli vilkkaimillaan 1960-1970 luvuilla ja yhdistyksen jäsenilloissa kävi vierailemassa kuuluisia elokuvaohjaajia, joista mainittakoon Edwin Laine, joka kävi pitämässä koulutusta Kaakon kaitapäivillä, joihin sai osallistua Kaakonpiirin yhdistykset puolisoineen. Kaitapäivät ei rajoittunut vain koulutukseen, vaan ne olivat usein kaksipäiväisiä ja illalla tutustuttiin toisiin paremmin.

Video syrjäytti hiljalleen kaitafilmauksen ja samalla harrastajamäärät romahtivat, kun huonoon kuvanlaatuun pettyneet kaitafilmaajat jättivät elokuvan teon ja uudet nuoret jäsenet alkoivat tehdä uudella tekniikalla elokuvia. Vasta vuonna 2004 alkoi jäsenmäärä kasvaa jälleen voimakkaasti, kun tietokonepohjaiset editointiohjelmat yleistyivät. Lahden Videokuvaajien jäsenmäärä kasvoi neljässä vuodessa 100 prosenttia ja on tällä hetkellä jo siitäkin määrästä tuplautunut. Jäsenilloissa käy säännöllisesti yli 40 henkilöä ja jäsenmäärä on jos lähes 80. Erityisen ilahduttavaa on naisten osuuden lisääntyminen miesvaltaisessa joukossa.

Merkittävä osa Lahden Videokuvaajien toimintaa on myös valokuvien ja kaitafilmiä pelastaminen jälkipolville. Tässä työssä on mukana Lahden Videokuvaajien lisäksi Päijät-Hämeen Elokuvakeskus ja Lahti-Seura. Nämä kaikki osapuolet toimivat nykyään samoissa tiloissa elokuvateatteri Kino Liriksen yhteydessä olevassa Tammissalissa, joka toimii yhdistyksen jäseniltojen pitopaikkana.

SM 2016 kisaisäntä; Lahden Videokuvaajien 60-vuotisjuhlatilaisuus

Lahden Videokuvaajat järjestävät 16.4.2016 Filmi- ja Videokuvaajien liiton SM-kilpailut. Kisojen yhteydessä pidettävän vuosikokouksen jälkeen alkaa Lahden Videokuvaajien 60 v juhlatilaisuus, johon toivomme mahdollisimman monen liiton jäsenen yhdistyksen osallistuvan.

Klo 17.00 Tammissalissa pidettävän cocktailtilaisuuden jälkeen Kino Liriksessä alkaa elokuvaesitykset, joissa katsotaan mm. lyhyt dokumentti isäntäyhdistyksen toiminnasta, sekä hyvä elokuva. Juhlat jatkuvat Tammissalin puolella vapaan seurustelun merkeissä.

Tarjoilua varten pyydämme yhdistyksiä ilmoittamaan osallistumisestaan Keijo Skipparille 10.4.2016 mennessä.

Kuva 1958 Lahden Seurahuoneella pidetystä juhlasta

Edwin Laine Kaakon kaitapäivillä 1970-luvulla

Pirkko Lauttamus taltioimassa juhlatilaisuutta

Albumit auki kuvasatoa Kino Liriksen aulatilaisissa. Kaikki kuvat vaihtuvat aina kuukauden ensimmäinen päivä.

Kansainvälinen filmi- festivaali Tallinnassa

**Unicassa menestyneet elokuvat menestyivät
myös Tallinnan kansainvälisillä festivaaleilla.**

Tallinnan 13. harraste-elokuvaajien festivaaleille viime syksynä osallistui kaikkiaan 106 filmiä 19 maasta; Itävallasta, Belgiasta, Tsekistä, Virosta, Suomesta, Ranskasta, Saksasta, Italiasta, Liettuaista, Hollannista, Norjasta, Etelä-Koreasta, Venäjältä, Sloveniasta, Ruotsista, Sveitsistä, Ukrainasta, Iso-Britanniasta ja USA:sta. A-sarjaan 20 vuotta tai alle osallistui 23 elokuvaa, B-sarjaan elokuvakoulujen oppilaat 8 elokuvaa ja C-sarjaan muut harraste-elokuvaajat 75 elokuvaa.

Festivaalipäivänä 24. lokakuuta parhaat filmit näytettiin Solaris Centerin Kino Artis elokuvateatterissa Tallinnassa. Kino Artis sijaitsee lähellä Estonia-teatteria. Suomea Tallinnassa edustivat kaikki Unicassa olleet elokuvat. Ne osallistuivat C-sarjaan.

Solaris-keskus Tallinnassa

Festivaalinäytöksessä esitettiin kaikkiaan 22 elokuvaa. Suomalaisista parhaiten menestyi Marko Pekkasen ”Perheenjakaja”, joka sai 3. sijan. Mitri Häkkisen ”Onkijan aika” palkittiin kunniakirjalla.

Kilpailu- ja juhlapaikka

FVL:n vuosikokous 2016

FILMI- JA VIDEOKUVAAJIEN LIITTO RY
FILM OCH VIDEOAMATÖRFÖRBUNDET

Filmi- ja Videokuvaajien Liitto ry:n sääntömääräinen vuosikokous pidetään 16.4.2016 klo 15.30 alkaen elokuvateatteri Kino Iiriksen yhteydessä olevassa Tammisalissa. Katuosoite Saimaankatu 12, 15140 Lahti. Jokaisella jäsenyhdistyksellä on oikeus lähettää vuosikokoukseen yksi äänivaltainen edustaja, jonka tulee esittää valtakirja virallisine allekirjoituksineen ennen kokouksen alkua. Liiton varsinaisella suorajäsenellä on kokouksessa puhe- ja äänioikeus. Kaikki liiton jäsenet ovat tervetulleita seuraamaan kokousta. Kokouksessa käsitellään sääntöjen 11§:n mukaiset asiat. Jäsenen on esitettävä liiton vuosikokouksessa käsiteltäväksi haluamansa asiat kirjallisesti 1.4.2016 mennessä osoitteeseen:

Pentti Kemppinen, Vihertie 45 C, 01620 VANTAA

Tervetuloa
Hallitus

Lappeenrannan Videokuvaajilla on suunnitteilla kokoillan elokuva

Lappeenrannan Videokuvaajien puuhamies Juha Huttunen innostui menneenä syksynä kirjoittamaan käsikirjoitusta isänsä sotakokemuksista. Juhan isä, Vilho Huttunen oli useimpien sotaveteraanien lailla vaitonainen sodan kokemuksistaan. Se tiedettiin, että hän menetti sodassa toisen jalkansa. Veteraanien omista porukoista asioita tiettävästä käsiteltiin, mutta kotona, varsinkaan lasten kuullen niistä ei hiiskuttu. Kun lapset aikuistuivat, Vilho Huttunen alkoi vähitellen kertoilla kokemistaan tapahtumista ja kirjoittaa myös muistiin merkittävimmät tapahtumat talvisodan ajalta ja muutaman kuukauden ajalta ennen sodan alkua. Hänen muistelmansa ovat useita sivuja.

Juha Huttunen luki isänsä kertomukset, hän myös kirjoitteli muistiin 70-80-luvuilla "Villen" tarinoita. Muistiinpanojen pohjalta Juha arveli niistä saatavan kokoillan elokuvan verran materiaalia. Asiasta innostuneena Juha alkoi kirjoittaa käsikirjoitusta. Käsikirjoituksen opiskeluahan hän on harrastanut jo vuodesta 2011. "Se pato, joka pidätteli sodan kauhuja isän sisällä alkoi murtua 70-luvulla. Hän kertoi niitä tarinoitaan moneen kertaan", Juha Huttunen sanoo.

Nyt käsikirjoitusten raakaversio on edennyt ensimmäiseen käännepaikkaan, ja se perusteella lopullinen sotadraama saattaa venyä kahdenkin tunnin mittaiseksi. Neljännes käsikirjoituksesta on siis raakavalmis, näyttelijöitä ei ole vielä valittu, mutta vapaaehtoisia on kylläkin ilmoittautunut. Kuvauspaikkoja on katseltu ja osa rekvisiitastakin on tehty tai lupaus saatu. Kuvausajankohta on alustavasti kaavailtu syyskuksi 2016. Tavoitteen toteuttamisen edessä on vielä melkoinen määrä ongelmia ja työtä. Suurin ongelmista on luonnollisesti raha. Pienimmilläänkin projektin toteuttaminen vaatii kuusinumeroisen summan euroja.

Varsinaista tarinaa en voi paljastaa, mutta se perustuu omaelämäkertaan, muistiinpanoihin ja keskusteluihin. Lisäksi olen kahlannut valtavasti historiatietoa ja tosipohjaisia kertomuksia tuolta ajalta, joita olen saanut yli 4000 kappaletta. Tarina on siis tosi, mutta välttämättä kaikki kohtaukset eivät ole tapahtuneet juuri elokuvassa esitetyssä ajassa, paikassa tai edes näille henkilöille, Huttunen valaisee ja jatkaa, sillä elokuvan kerronnan ja katsottavuuden kannalta joitain tapahtumia tullaan "värittämään" muualla lähialueella tapahtuneilla asioilla. Lisäksi vain päähenkilö esiintyy omalla nimellä, muut nimet on muutettu.

Perustuu Vilho Huttusen omaelämäkertaan "Kyläkaupassa, sodassa ja marjapolulla"

Synopsis:

Tähystäjärhythmi -elokuva on tositahtumiin perustuva kertomus varusmiespalveluksen päättäneen kersantti Vilho Huttusen johtaman tähystäjärhythmin vaiheista. Ryhmää ei kotiutettukaan syyskuussa 1939, vaan heidät määrättiin suojajoukoksi vahvistamaan Karjalan kannaksen itärajaa. Parikymmentä vuotta aiemmin miesten isät olivat vastakkain

Sotilaita tauolla siellä jossain

yhtenäisyyttä repivässä, verisessä sisällissodassa. Miten näin täysin eri lähtökohdista olevat nuoret sotilaat hitsautuivat ylivoimaisen vihollisen torjumiseen ja miten kuuluisa talvisodan henki oikein syntyi?

Kersantti Huttunen johtaa tätä ensi-iskun ryhmää rajussa tunne- ja tulimyrskyssä. 22-vuotias ryhmänjohtaja kokee myös todellisen rakkaudenmyrskyn, kun hän tutustuu voimakastahtoiseen, nuoreen karjalaiskaunottareen.

Keväällä on SaimaaFilms Ry:n (ent. Lappeenrannan Filmi ja Videokuvaajat Ry.) voimin tarkoitus tuottaa elokuvan mainostrailerin heti, kun käsikirjoitus valmistuu, näillä näkymin huhtikuussa 2016. Käsäriassistenttina on, jäsen ja sissilylikersantti Osmo Kinnunen ja sivustatukea antaa jäsen Markus Lehtinen. Ensimmäisiä kuvaotoksiakin yhdistys on tuottanut: Vesa Suuronen ja Tauno Lakkala kuvasivat, kun Nutikassa poltettiin navetta palokunnan harjoitustyönä 14.12.2015. Lisäksi Immolan Rajamuseo on lupautunut avustamaan, kiittää Huttunen ja jatkaa: "ehkä tämä kaikki vain lisää paineita onnistumiseen."

PS. Vilho Huttunen kuoli Hennalan kasarmilla pidettävissä sotainvalidien hiihtokilpailussa vuonna 1994. Hän kaatui kaikkensa antaneena maaliviivalle. Jos jollain on kuva- ja/tai filmimateriaalia tapahtuneesta, niin Juha olisi kiinnostunut.

Hiihtotaito oli tärkeää sodassa ja siviilissä.

"TÄHYSTÄJÄRYHMÄ"-elokuva on tositahtumiin perustuva kertomus varusmies-palveluksen päättäneen kersantti Vilho Huttusen johtaman tähystäjäryhmän vaiheista. Ryhmää ei kotiutettukaan syyskuussa 1939, vaan heidät määrättiin suojajoukoksi vahvistamaan Karjalan kannaksen itäräjaa.

Parikymmentä vuotta aiemmin miesten isät olivat vastakkain Suomen kansan yhtenäisyyttä repivässä, verisessä sisällissodassa. Miten näin täysin eri lähtökohdista olevat nuoret sotilaat hitsautuvat ylivoimaisen vihollisen torjumiseen ja miten kuuluisa talvisodan henki oikein syntyi?

Kersantti Huttunen johtaa tätä ensi-iskun ryhmää rajussa tunno- ja tulimyrskyssä. 22 vuotias ryhmänjohtaja kokee myös todellisen rakkaudenmyrskyn, kun hän tutustuu voimakastahtoiseen, nuoreen karjalaiskaunottareen.

Käsikirjoitus
Juha Huttunen
käsikirjoitusassistentti
ja sissiasiantuntija
Osmo Kinnunen

Tuotanto
storyTV Oy
films

YHTEYSTIEDOT

Liitto toimii valtakunnallisena harraste-elokuvien edistäjänä. Tämän lisäksi liiton tehtäviin kuuluu yhteydenpito alan järjestöihin ja oppilaitoksiin sekä kansainvälisten yhteyksien luominen ja ylläpito. Tällä hetkellä paikallisyhdistyksiä on 16 ympäri Suomea seuraavilla paikkakunnilla: Helsinki, Hyvinkää, Imatra, Joensuu, Keuruu, Kirkkonummi, Kotka, Kouvola, Lahti, Lappeenranta, Lohja, Mikkeli, Myllykoski, Rauma, Turku ja Äänekoski. Mikäli omalla paikkakunnallasi ei ole paikallista yhdistystä, Liiton jäseneksi voi myös liittyä ns. suorajäsenenä. Suorajäsenen jäsenmaksu v. 2016 on 25 euroa vuodessa.

Jäsenten osoitteen muutokset liittoon: sähköpostiosoitteella: pentti.kemppinen@kolumbus.fi

Helsingin Filmi- ja Videokuvaajat ry.

Pj. Paavo Tammi, puh. 041-510 1522, Sähköposti: paavo.tammi@aalto.fi

Jäsenasiat Pentti Kemppinen, puh. 040-5554951.
Sähköposti: pentti.kemppinen@kolumbus.fi
Kotisivut www.fvl.fi/jasenyhdistykset/helsinki
Kokoukset kerran kuukaudessa Kampin palvelukeskuksessa Salomonkatu 21 B, 00100 Helsinki

Hyvinkään seudun elokuvaajat ry.

Pj. Tero Makkonen, puh. 040 5663969 Sähköposti tero.makkonen@hyvinkaa.fi Postiosoite Hyvinkään seudun elokuvaajat ry, Tero Makkonen, Villa Arttu, Kankurinkatu 4-6 O-rappu, 05800 Hyvinkää. Kokoonnumme vähintään kerran kuukaudessa tai harvemmin Kokoonnummispaikkana Villa Arttu. Seuraavan kerhoillan ajankohdan ja lisätietoa yhdistyksestäamme löydät kotisivuiltamme www.fvl.fi/jasenyhdistykset/hyvinkaa.

IMATRA

Vuoksen Videokerho ry. Pj Risto Luukkonen, puh. 040-7774105, sähköposti: risto.luukkonen@pp1.inet.fi

Sihteeri Eija Purho, puh. 050-3866967 sähköposti: eija.purho@pp.inet.fi

Kerhoillat Sarakuja 3:n kerhohuoneessa kerran kuukaudessa klo 18,00

Viikon kerhopäivä ja aiheet ilmoitetaan nettisivuilla ja jäsenille sähköpostilla.

Joensuun Elokuvajaajat ry.

Pj. Arto Mäkisalo, puh. 040-771 7629
Sihteeri on Aulis Mäkisalo, puh. 040-568 9969

Keuruun Elokuvajaseura ry.

Pj. Kyösti Tolppanen,
Kolhontie 297, 42700 Keuruu.
Puh: 040-842 5621.

Kirkkonummen Videoharrastajat ry.

Pj. Jouko Saras, puh. 0400-454525
Videopaja, Munkinmäentie 19, 02400 Kirkkonummi
Sähköposti: videoharrastajat@gmail.com
www.videoharrastajat.fi

Kotkan Elokuvajaajat ry.

Yhdyshenkilö Toivo Pitkä, Koulukatu 6 A 5, 48100 Kotka, puh. 050-303 4189.

Sähköposti: toivo.pitka@elisanet.fi Pj. Seppo Palviainen Valkamakatu 15A1, 48200 Kotka, puh. 0500-153 505

Yhdistys kokoontuu kunkin kuukauden toisena tiistaina Hannu Suholan tiloissa, Kymenlaaksonkatu 10 48100 Kotka alkaen klo 18.00.

Kouvolan Elokuvajaajat ry.

Pj. Matti Kuusela, puh. +358500908902, Kauppatori 6 A 17, 45700 Kuusankoski
Sähköposti: matti.kuusela@kympp.net
Sihteeri Into Nummilla, Nikulantie 81, 47540 Lyötilä
Puh. 0400-156064 Yhdistyksen kerhoillat ovat kuukauden 1. ja 3. keskiviikko klo 18.00. Kerhotilat ovat Kouvola talossa. Tilaisuudet ovat vapaamuotoisia, jossa keskustellaan kuvaus-tapahtumista sekä suunnitellaan uusia kuvauksia. Kerhotiloissa jäsenet voivat editoida kuvamateriaalia ja valmistaa DVD -elokuvia.

Lahten Elokuvajaajat ry.

Puheenjohtaja Perttu Mustonen, puh. 040-5610577 Sähköposti: perttu2009@gmail.com
Sihteeri: Aatos Suomalampi, puh. 0400-430681
Sähköposti: aatos.suomalampi@gmail.com
Kotisivut: www.fvl.fi/jasenyhdistykset/Lahti
Jäseniä vähintään kerran kuukaudessa Kino Iiriksen Tammisalissa klo 18-21. Kerhoilloissa annetaan monipuolista videoalan koulutusta. Jäsenillä on mahdollisuus olla mukana kuvaajina, äänittäjinä tai ohjaajina yhdistyksen yhteisissä projekteissa. Lisää tietoa kerhoilloista on kotisivuilla.

Lappeenrannan Filmi- ja Videokuvaajat ry.

Pj Tauno Lakkala, Savonkatu 39 as 2 53100 Lpr
sähköposti: lappeenrannanvideokuvaajat@gmail.com.
Sihteeri Marko Takala, sähköposti takala@pp.inet.fi, puhelin 050 589 6750, Torikatu 2, 53100 Lappeenranta
Kerhoillat ovat joka toinen keskiviikko, parillisina viikkoina 17-20 Lappeenrannan kaupunginkirjaston satuhuoneessa.

Kerhoilloissa harjoitellaan käytännössä elokuvan ja videon teon eri osa-alueita. Kerran kuukaudessa on joko kerhon edustaja tai ulkopuolinen esitelmöijä luennoi elokuvan ja videon tekoon liittyvistä aiheista. Tilaisuus on kaikille avoin.

Lohjan Filmi- ja Videokuvaajat ry.

Pj. Kaarlo Lindroth.
Sähköposti kaarlo.lindroth@dnainternet.net
puh. 0500-480 009.
Sihteeri Jari Lindroth sihteeri@lohjanvideo.net.
Kerhoilta parittomien viikkojen tiistai-iltoisin <http://www.lohjanvideo.net>

Mikkelin Harraste-elokuvaajat ry.

Puheenjohtaja Hamid Al-Sammarraee.
Sähköposti: hamid.alsammarraee@gmail.com
Sihteeri ja taloudenhoitaja Jukka Hyryläinen, 050-3521583 [jukkahyrry\(at\)gmail.com](mailto:jukkahyrry(at)gmail.com)
Kotisivut: www.rivakka.net/karinuol
Yhdistys pitää kerran kuukaudessa kokouksia Mikkelin lyseolla.

Myllykosken Filmi- ja Videokuvaajat ry.

Pj. Tapani Keppo, Kynttilänkuja 11, 46800 Myllykoski. Puh. 040-553 2215.
Sähköposti: tapani.keppo@kympp.net

Rauman Elokuvajaajat ry.

Pj. Tarmo Hotanen,
Vanhankirkonkatu 21 C, 26100 Rauma.
Sähköposti: tarmo.hotanen@gmail.com

Turun Elokuvajaajat ry.

Pj. Pertti Kansa, 050-5058101,
sähköposti: pertti.kansa@kolumbus.fi,
Siht. Anneli Nygren, 050-595 5381 Kerhoillat 4 kertaa vuodessa kuukauden 3:s keskiviikko Förituvalla Sairashuoneenkatu 1. Katsomme elokuvia ja keskustelemme niistä. Meillä on käytössä kehittyneet menetelmät kaitafilmiä ja videoiden siirtoon DVD:lle ja CD:lle.

Äänesseudun Elokuvajaajat ry.

Pj. Toni Kalliomäki, Puhelin 040-704 8385. Sähköp: toni.kalliomaki@videokuvaajat.com
Kotisivut: www.videokuvaajat.com